

Szerkesztői iroda:

Kossuth Lajos-utca (Máriaffy-ház),
a hová a lap szellemi részét megillető közle-
mények intézendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:
Egész évre 32 korona.
Félévre 16 korona.
Negyedévre 8 korona.
Egy hóra 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Olvasóinkhoz!

24-ik

évfolyamába lép az

„ELLENZÉK”

az új évvel.

El szép időt, hogy megértük, kö-
szönhetjük *első sorban* azon programnak,
a melyben szent fogadást tettünk, hogy
Magyarország függetlenségeért
soha meg nem szűnünk munkálni, és
másod sorban olvasóink erkölcsi és
anyagi támogatásának, a melyekkel
immár *huszonhárom esztendő* óta sze-
vesek voltak megajándékozni.

Most, a **huszonnegyedik** év
kiszöbbsé is csak arra kérjük olvasóinkat,
segítsenek meg a jövőben is, hogy
Magyarország függetlenségeért
továbbra is azokkal a nemes fegyve-
rekkel küzdhesünk, a melyeket a haza
iránti szent kötelesség és igaz meg-
győződés irányított mindig.

Nagyhangu ígéretekkel nem teszünk.
Elég, ha egyszerűen utalunk arra, hogy
lapunkat *megnagyobbítottuk* és minden
rovatát igyekszünk *változtatossá tenni*.

Az előfizetési feltételek — — maradnak a régiek:

Egész évre 32 K.
Félévre 16 K.
Negyed évre 8 K.
Egy hóra 3 K.

Előfizetni lehet bármely naptól kezdve.

Mit hoz a jövő?

Kolozsvár, decz. 31.

Ez az esztendő, a melynek utolsó
órái most perognak le, néhány óra lehelte
után abban a nagy muzemba kerül
bele, a melynek homlokzatán sötét be-
tűkből kirakva ez a szó áll: *Múlt*.

Mindig, a mikor valakitől búcsút
veszünk, a szívünkben valamely fájdal-
mas érzés szólal meg. Ezt az érzést az
a tudat kelti fel, hogy a távozót talán
soha többé nem fogjuk látni és ha jó,
ha rossz emléket hagy is maga után,
még is csak meg rezgetteti az érzések
hurját a búcsu vétel.

TÁRCZA.

Kufsteinban.

Magyarok gyásza: átkos emlékü Kufs-
tein! Fáj a szívem, mikor utcáidat járom,
várakat megmászom, ahol annyi sok igaz,
hű, nagy magyar szenvedett s ahonnan annyi
bus sóhajtas szállott az imádott haza felé.

Nagy sóvárgással vágytam a magyar-
ságnak emez egyik Golgotahelyét megte-
kinteni.
Kufstein vára a zugva rohanó, sebes
Innek meglehetősen kiszélesült völgyében
már messziről feltűnik. Egy különálló szik-
lán épült a folyó jobb partján. Előbb a ha-
talmas Geroldsech olygarchák várkastélya
volt. Miksa császár 1504-ben vette birtokába.
Ettől fogva a határon fontos katonai erős-
ség. A császárok és királyok folyton erősít-
tették s akkori időben megvitatlan várrá
tették ezt a meredek sárfélszket. A város
félkörben fekszik lábainál. Régi, német stylus-
ban épült. Szorosan egymás mellé ragasz-
tott 3—4 emeletes házak tömkelege. Míg
5000 lakosa van.

Ahogy az állomásra megérkeztem és
onnan a városba igyekeztem, rögtön egy ha-
talmas, modern alkotás ragadta meg figyel-
memet s hozta a mult szomorú emlékeit
merengő lelkemet a jelenbe. Egy vashíd az
Innen keresztül. Ezental az Im jobb part-
ján mindjárt az ó városba lehet jutni. Este
lett, mire szállást vettem s kissé a város-
ban körülnéztem. A százszos vár megtekin-
tését másnapra hagytam.

Nyolcz órakor már fent voltam a vár-

Az idővel meg éppen úgy áll
a dolog, hogy az egyszer tellett, legyen
az egy év, vagy egy perc; az soha
többé vissza nem jön. Elmegy mind-
örökre.

Igy vagyunk most az 1902-ik eszt-
endővel is, néhány óra múlva össze-
szedi a sátorfáját és viszi abba a nagy
végtelenbe, a melybe már annyi elődje
merült el hol megsiratva, hol siratatla-
nul, a szerint, a mint jó, vagy rossz
emléket hagyott maga után.

Ha már most azt vizsgáljuk, hogy
ez a most távozóban, levő esztendő
érdemes e arra, hogy buslakodjunk az
eltűnésén akkor csakhamar arra a kö-
vetkeztetésre jutunk, hogy az 1902-ik
esztendőnek eltávozását nem kell saj-
nálunk, mert hát ez a különben becstü-
letes esztendő semmi jót nem hozott
sem a nemzetünkre, sem az országunkra,
így hát nem is szolgált arra, hogy
sajnálkozzunk felette, a mikor ő is
letűnik a világ színpadjáról.

Eljött a nélkül, hogy valami kü-
lönös reményt keltett volna a szívek-
ben és elmegy a nélkül, hogy csak
valamely kevés reménységet valóra vál-
tott volna.

Igért ugyan sok mindent, de már
azzal csakugyan nem dicsekedhetik,
hogy az ígéreteit beváltotta s az em-
berekkel és országgunkkal szemben a
kötelességeit teljesítette volna.

Ha pedig úgy vizsgáljuk, mint
politikai évté, akkor meg éppen jogos
szemrehányásokat tehetünk neki, mert
mint ilyen alaposan rosszul viselkedett.
Nem csak, hogy egy parányival előbb-
re vitte volna nemzetünket a boldogu-
lás útján, ellenkezőleg még azokat az
apró igényeket sem elégítette ki, a
melyeket pedig jogosan támasztot-
unk vele szemben.

Ha csak a legnagyobb dolgunk-
at; a *kiegyezést* vesszük számításba
azt látjuk, hogy a két állam kormá-
nya idejének javát az egész esztendő-
ben arra fecsevelte el, hogy czéltalan
és sikertelen alkudozásokat folytasson
és most a mikor az utolsó órákat él-
jük még mindig csak az — *alkudozá-
soknál tartunk* sőt megeshetik, hogy
mire ez a néhány óra isletelik, a nem-
zet a legnagyobb bizonytalanságban
marad és nem lesz képes még csak
azt is megállapítani, hogy mit várhat
a jövőtől.

Külömb lesz-e a multnál és bevált-e
csak egy ígéretet is azokból, a melye-
ket már ettől a most muló esztendőttől
vártunk, de a melyeket most egyse-
rüen átvisszünk, mint teljesítetleneket a
következő év számlájára.

Például a vármegyék megkapták
az állami pénzkezelést, a mi az önkor-

mányzati jogok megcsonkítása; az or-
szág nem kapta meg a *gazdasági
önállóságot*, a mi pedig a boldogulás-
nak feltétele.

A közszolgálatban állóknak meg-
ígérték még erre az esztendőre a hely-
zetük megjavítását és most még min-
dig csak a *jövőtől* várhatják ennek
megvalósítását.

Országunkat és nemzetünket kü-
lömböző csapások sujtották ebben az
esztendőben és kormánya nem volt
elég erős arra, hogy csak mérsékelje
is ezeknek káros hatásait.

Semmi okunk sincs arra, hogy a
jövőtől várassuk helyzetünk jobbulá-
sát. A nemzetet mesterségesen belehaj-
tották bizonyos nemtörődömségi álla-
potba és a legnagyobb része a nem-
zetnek a legteljesebb apathiába süllyedt,
a melyből, hogy mikor és miképpen
fog kivergődni, bizony nehéz megmon-
dani.

Ugy nézhetjük a dolgokat, hogy
az az esztendő, a mely most követke-
zik, nem lesz különb annál, melytől
most bucsuzunk.

De hát már úgy vagyunk alkotva,
hogy mindig a jövőtől várjuk remé-
nyeink teljesülését, holott tudunk
lehet nagyjában, hogy sok jót attól
nem várhatunk.

Amde történhetnek csodák. Az Idő
tuljárhat az emberek eszén, és az-az
esztendő, a melyet most hoz reánk,
gyümölcsözővé teheti a szellemi és
anyagi javainkat.

E pillanatban a Mindenhatóhoz ese-
dezünk: *Tegye boldoggá nemzetünket
az új esztendőben!*

A kiegyezés.

Kolozsvár, decz. 31.

Az eddig Bécsből vett hírek szerint a
kiegyezési tárgyalások az utolsó pillanatban
sem vezettek meggyezéshez. A két főminisz-
ter a közös uralkodó elé terjesztette a két
kiegyenlíthetetlen álláspontot, mindegyik
felajánlva a kabinet lemondását.

A válságnak e kiélesedése annál ko-
molyabb, mert az uralkodó a tárgyalások
során is állandóan érvényesítette befolyását
s csak az ő akaratából húzódnak az előre-
látáhtól eredménytelen tanácskozások az
év utolsó napjáiig. S hogy mind a mel-
lett folyton a kész kiegyezésről irtak a be-
avatott lapok, míg most a tárgyalások vég-
leges meghiusulását jelentik, ez csak azt
mutatja, hogy egynémely magyarok szíve-
sebben látták volna Körberék győzelmét,
mint Széll Kálmánét.

S ma is ebben van a legnagyobb ve-
szedelem. Ha bizonyos volna, hogy nem
akad magyar politikus, a ki Széllnél keve-

sebbel beéri, nem volna okunk félelemre a
válságtól, mely legfeljebb a gazdasági ön-
állósághoz vezetné az országot.

A veszedelem abban rejlik, hogy min-
dig akadnak ilyenkor hatalomra éhes aspi-
ránsok, a kik készek megmenteni a kiegye-
zést és biztosítani maguknak a miniszter-
séget.

Ha Széll Kálmán azzal bukna meg,
hogy a magyar érdekek védelmében hazafi-
sága nem engedte a megalkuvást, hálával
ünneplné őt a nemzet.

De akkor legyen ereje arra is, hogy az
utódnak megalkuvása ellen a törvényhozás-
ban szavát felelve, meghiúsítsa a rosszat,
a mi a rossz megegyezésből a házra hára-
mólnék. Az egész férfinak, az igaz hazafinak
ez a kötelessége.

Miként dől el a válság nem tudhatjuk,
de annyi bizonyos, hogy az osztrák és a ma-
gyar érdekeknek az a harmoniája, mely a
kiegyezési alkotmányoknak, a gazdasági kö-
zösségnek, a közös hadseregnek a jogosult-
ságát megadná, egyenesen szólna nem
létezik.

Újabb eredménytelenség.

Bécs, decz. 30.

d. u. 4 óra.

Az ő felsége elnöklésével ma dé-
lelőtt a függőben levő kiegyezési kér-
désekre ügyében tartott tanácskozást,
amelyen Széll Kálmán és Körber mi-
niszterelnökök és Böhm-Bawerk és Lu-
kács László pénzügyminiszterek vettek
részt, ma délután folytatták a Sacher-
szállóban. A konferencia, amelyen a
négy nevezett miniszter vett részt, fél
4 óráig tartott és **nem vezetett er-
ményre**. Lukács László pénzügy-
miniszter a délutáni vonattal visszautaz-
zott Budapestre, Széll Kálmán minis-
terelnök pedig, aki részt vesz a Lambs-
dorff orosz külügyminiszter tiszteletére
ma este megtartandó diszbedében, az
éjjeli vonattal utazik vissza Budapestre.

Felmondták az olasz szerződést.

Bécsből érkezett távirat szerint a közös
kormány *felmondta az olasz kereskedelmi
szerződést*. Az a jegyzék, amelylyel a közös
kormány tudatja, hogy a felmondás jogával
él, már elment s valószínűleg már Rómába
is érkezett. Eszerint a közös kormány az
egész szerződést nem pedig csupán annak
egy részét? mondta föl. A kereskedelmi szer-
ződés 1903 decz. 31-ig szűnik meg.

Hasonló jelentést közöl a római Stefan-
gyűnökség. Eszerint az osztrák-magyar nagy-
kötet kormány megadásából hivatalos jegy-
zéssel felmondatta az Ausztria-Magyarország
és Olaszország között fennálló kereskedelmi és
hajózási szerződést, amely e szerint 1903
decz. 31-én hatályát veszti. A felmondást ki-
fejezetteren avval okolták meg, hogy az osz-
trák-magyar kormány már **nemzetközi te-**

kintetektől is, lehetetlennek látja a
borvámzáradék 1903. decz. 31-én tul-
való fentartását.

Egy másik római távirat szerint a „Gior-
nale d'Italia” jelenti, hogy a consultához
jegyzék érkezett, mely szerint Ausztria-Ma-
gyarország december 31-ére felmondja a ke-
reskedelmi szerződést. A szerződés megújítá-
sára vonatkozó tárgyalásoknak tehát 1903.
decz. 31-ig kell befejeződniük.

Újabb római jelentés szerint ott lehe-
tőségesnek tartják, hogy egyidejűleg a keres-
kedelmi szerződés felmondásával mindjárt
hozzáfoghatnak a megújítás kérdésének a
megoldásához és ily módon sikerül a borvám-
klauzula módosítása, valamint egyes szerző-
dési határozmányok megfelelő megváltoztatá-
sa. E tárgyalások alapjául a most fennálló
olasz tarifa szolgál majd, mert az új tarifa
készítésére Olaszországnak aligha lesz ideje.

LEVÉL.

Megyei közgyűlés.

Szolnok-Dobokavármegye törvényható-
sági bizottsága december 30-án rendkívüli
közgyűlést tartott Déry Zoltán főispán elnöke-
lete alatt. Elnök indítványára a közgyűlés
elhatározta, hogy a szokásos újvízi gratulá-
ciók alkalmából Széll Kálmán kormányel-
nökök, idvőzől sürgőnnyel küld, melyben a
kiegyezés tárgyában folytatott munkásságá-
ért elismerést szavaz és további küzdelmek-
hez kitartást kíván.

Simó Lajos országgyűlési képviselő in-
dítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a
vármegye kebeléből január 1-én kiváló me-
gyei számvétség és házi pénztár tisztviselői-
nek oda adó, hűség és évtizedeken át tel-
jesített munkásságukért elismerést és kö-
szönetet szavazott.

A dési tisztújítás ellen beadott felebbe-
zést elutasította. A közgyűlésen a vármegyei
közélet számos tagja részt vett.

Felhívás Kolozsvár gazdaközöntségéhez!

Kolozsvár gazdaközönstége eddig is
érezte szükségét az egyesülésnek. A nyolcz-
vanas évek utolján meg is alakította a
gazdasági egyesületet, mely első éveiben
dicséretes tevékenységet fejtett ki és ma-
teremtette a „Kolozsvári gazdák hitelszövet-
kezetét”. Az utóbbi években azonban a
részvét meglazult.

Most a körülmények ismét nagyobb
tevékenységre sorontik az egyesületet. Itt
van például a tagosítás, mely körül felvilá-
gosításokra lesz szükség. Tanulni is kellene
valamit a tagosított birtokon való gazdál-
kodás módjáról, ez pedig csak úgy történ-
hetik meg, ha a gazdaközönstég az egyesü-
let iránt fokozottabb érdeklődést tanúsít.

Erre kedvező alkalmat nyújt a kolozs-
vári gazdák hitelszövetkezte, mely, mint a
gazdasági egyesület alkotása, kezdetől fogva
a gazdaközönstég szolgálatában állott. Most
már képes arra is, hogy az egyesületnek
megfelelő helyet adjon, ad tehát szép nagy
olvasótermet, fűtést, világítást, könyvtárt,

El innen el! Az érdemetlen szenvedés-
nek, az emésztő kínknak, a gyilkos bűnnak
e tanyájáról! Mint a kit iznek, siettem le. —
Mindig sóhajtas gondolok rád, magyarok
gyásza, átkos emlékü Kufstein!

S. Szabó József.

Leslie modelje.

Gillian szerzőjétől.

Angolból fordította: AMICA.

(Folytatás.)

VII.

— Az ön felesége! És ön azt az aljas
hazugságot mondva neki, kegyetlenségével
és elhanyagolásával elűzte őt magától! —
kiáltá Zilla.

— A leánya szikrázó szemében levő
gunyt és megvetést látva sir Jakab megsze-
gyentülve húzódott néhány lépéssnyire vissza.

— Sir Jakab, tudja-e, hogy a felesége
és az én anyám miképpen élt és halt meg?
Tudja-e, hogy voltak napok, midőn alig volt
kenyerünk, mivel az éhségünket csillapítsuk,
hogy egy ronda utcában egy nyomorult
padlás szobában laktunk, a legaljasabb és el-
züllöttest emberek között — hogy kora haj-
nalról kezdve késő estig dolgoztunk, hogy
azt a csekély táplálékot megkeressük, mely-
lyel tengettük magunkat — hogy ő végre a
nyomortól és keménymunkától kimerülve,
idő előtt megöregedett halt meg — engem
egy tízenyolcz éves fiatal leányt egyedül
hagytak.

— Tudja-e, hogy ha könyöröltem és
jó barátokat nem küldött volna hozzám, most
is ott volnék.

Azt a nyomorúságos életet folytatva,
mindig lejjebb lejjebb süllyedve, míg végre a
körülöttem levő barmokkal lettem volna
egyenlő, a reménytől és a jobb dolgok iránti
vágytól megfosztva?

Ön azt mondja, hogy anyám az ön fe-

Mindennemű arany- és ezüst ékszerekben, china ezüst árúk-

ban, valamint zseb, fali, inga, ébresztő, asztali, dísz és secessió

órákban. Színházi látesövekben szintén nagy választék.

Valódi Edison-féle Sandard phonographok

egyedüli elárusító helye egyedüli elárusító helye

Omega óra és ékszer javítási műterem.

Ujévi vásár!

Szepesvári Aladár

órás és ékeszerész

Kolozsvárt, Wesszlé, yi Miklós-u. 11. sz.

